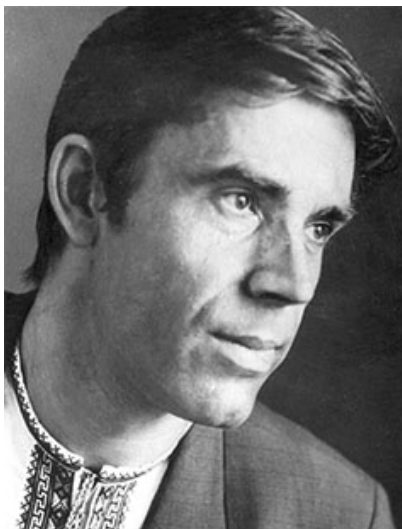

ПЕРЕБІЙНІС Петро Мойсейович (06. 06. 1937, с. Слобода-Шаргородська Шаргородського, нині Жмеринського р-ну Вінницької обл.) — поет, журналіст, громадський діяч. Батько [Є. Перебийноса](#). Член НСПУ (1973), НСЖУ (1962). Заслужений діяч мистецтв України (2004). Заслужений журналіст України (1997). Національна премія України імені Т. Шевченка (2008, за збірку «Пшеничний годинник»). Премії імені М. Островського (1979), «Благовіст» (1997), імені братів Б. і Л. Лепких (1998), імені В. Свідзінського (2003), імені О. Гірника (2005), імені Д. Нитченка (2006), імені М. Коцюбинського (2007), Фонду Воляників—Швабінських при Фундації УВУ в Нью-Йорку (2005), імені А. Бортняка (2014), імені Д. Бакуменка (2018), імені В. Забаштанського (2019). Переможець Міжнародного фестивалю сучасної української пісні «Пісенний вернісаж» (1995, спільно з [О. Білашем](#)). Орден князя

Ярослава Мудрого 5-го ступеня (2007). Закінчив Львівський університет (1965). Відтоді — на журналістській роботі, зокрема був головним редактором видавництва «Дніпро» (1979—80), газети «Літературна Україна» (1980—81, 2003—08), журналу «Київ» (1986—2000). Голова журі Міжнародної німецько-української премії імені О. Гончара (2012—22). Творчість П. відзначається драматизмом думки, психологізмом підтексту, емоційністю та ліризмом. Багатопланова, філософська поезія асоціативно пов'язана з джерелами національної історії. Для художньої манери характерне органічне поєднання традиційних і модерних форм, ритмомелодійне та звукописне розмаїття, використання неологізмів, несподіваних епітетів, омонімічних рим. Окремі поезії перекладені англійською, німецькою, польською, болгарською, румунською, угорською, російською та білоруською мовами. Чимало віршів П. поклали на музику композитори О. Білаш, В. Литвин, [В. Костенко](#), [В. Таловиря](#). Автор п'єси «Коридор, або Червоний морок» («Вітчизна», 1995, № 3—4; окреме видання — «Коридор», К., 2009), а також низки статей в ЕСУ.

Основні твори

Червоний акорд. 1971; Високі райдуги. 1973; Передчуття дороги. 1975; Ранкові сурми. 1976; Гроно вогню. 1977; Небо твоє і земля. 1979; Світловий рік. 1982; Третя спроба. 1983; Пісня пам'яті. 1984; Присягаю Дніпром! 1985; Срібне весілля. 1986; Дар Вітчизни. 1987; Точний час. 1990; На світанку роси. 1996; Княжна Лука. 1999; Чотири вежі: У 2 т. 2004; Калинова пісня. 2004 (співавт.); Пшеничний годинник. 2005; Цивілізація дерев. 2011; Тінь янгола. 2012; Іменини року. 2018 (усі — Київ).

[В. Н. Грабовський](#)

Бібліографічний опис:

Перебийніс Петро Мойсейович / В. Н. Грабовський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879271>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).